

[Aase Olesen]

Det er smukt skrevet og smukt tænkt, og jeg er ganske enig, men jeg vil gøre opmærksom på, at så vidtrækkende et forslag har det radikale venstre ikke fremsat.

Jeg vil også gerne sige til samtlige læserbrevsskribenter og alle de mange mennesker, der har skrevet til mig siden førstebehandlingen, at vi overhovedet ikke foreslår åbnings-tiden udvidet. Vi har alene foreslået, at der bliver større frihed til for de handlende at bestemme, hvornår de vil handle.

Vi er altså slet, slet ikke så radikale, som venstre her er. Men det undrer mig alligevel lidt, at venstre ikke er kommet længere end til at overlade til 33 organisationer at finde ud af, om der er et behov. Men vi må da selvfølgelig diskutere med venstre, når der kommer et udvalgsresultat, om man nu har nået, hvad man gerne vil. Vi har ikke primært argumenteret med hensyn til turisme, men det er klart, at det er et væsentligt argument.

Jeg vil så blot sige til dem, der har nævnt, at der ikke er et behov – det forekommer stadig væk i socialdemokratiets argumentation, det forekommer også i min post og i en masse læserbreve – at ingen mennesker ønsker at lovgive om, at folk skal have åbent, når der ingen kunder er. Lad det være slået fast.

Når man læser breve og læserbreve fra små provinsbyer, svarer de fuldstændig til, hvad undersøgelser viser: at i de små provinsbyer er problemerne meget små. Dette er primært et storbyproblem, hvor folk pendler, og så er det til en vis grad et problem for landbefolkningen, og det skal man naturligvis tage højde for. Ingen vil lovgive om, at nogen skal holde åbent for en tom gade.

Det undrer mig, at man kan blive ved med at argumentere med, at der ikke er noget behov. Hvis nogen er i tvivl, vil jeg anbefale vedkommende at gå en tur op ad Købmagergade sådan hen omkring kl. 17. Så vil man se, hvordan folk slæber af sted, ikke med indkøb af tøj fra Illum og Magasin, nej, med Irmaposer, Brugposer og købmandsposer. Og så kan man tage en tur med S-toget sydpå eller med Kystbanen nordpå og se de samme mennesker gå ud med de samme poser forbi deres lukkede Irmaer og Brugser og supermarkeder, der lukkede lige præcis klokken halvseks, mens toget altså ikke kom ind før tyve minutter i seks.

Er det en måde at indrette samfundet på? Jeg synes det ikke, og jeg synes, det er godt, at vi nu går bare et lille skridt frem mod en mere fornuftig ordening. Jeg vil gerne slutte med at gentage takken til ministeren for, at der dog er sket en lille åbning.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Synes De ikke, det kunne være dejligt at kunne købe frisk kød og friske grønsager om aftenen?«

Eller: »Er De tilfreds med den nuværende lukkelov? Ville det ikke være dejligt at kunne løbe ned i en butik og købe det, De glemte at købe om dagen?«

Hvor stor værdi har egentlig den slags spørgsmål ud i den blå luft? Hvor megen værdi kan man tillægge den type subjektive analyser? Efter min mening ikke specielt meget. Dem kan man ikke bygge på.

På Forbrugerrådets lukkelovskonference udtalte Erik Stockmann, Dansk Butiksregister, da også, at der var behov for en stor, tilbunds gående og detaljeret undersøgelse af forbrugernes ønsker og behov, specificeret ud på befolkningsgrupper, familietyper, by-, provins- og landboere. Det synspunkt er jeg faktisk enig i.

Det er i øvrigt karakteristisk, at i den debat, der har været ført indtil nu, har det næsten kun været dagligvarehandelen, der er blevet debatteret, mens behovet for længere åbningstider på posthuse og offentlige kontorer og i banker har været sat i skammekrogen. Her ville det være et fremskridt, hvis de bare var åbne på de tider, hvor dagligvarehandelen har åbent. Det ville selvfølgelig koste penge for det offentlige.

Jeg er imidlertid glad for, at åbnings-tidsudvalgets kommissorium inddrager betjening af offentlige serviceydelser. Jeg er også glad for, at udvalget ikke vil være afskåret fra at tage initiativ til undersøgelser, der skønnes nødvendige for at tilvejebringe et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag, for jeg mener som sagt, at en mere tilbunds gående analyse er nødvendig.

Jeg erkender imidlertid, at ændrede familiemønstre har gjort det stadig sværere for forbrugerne at kunne nå at købe ordentligt og sundt ind. Ikke desto mindre udnyttes den eksisterende lukkelov ikke den dag i dag. Det har i udvalgsarbejdet og i de papi-